

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quinam insignes fuerint Arianae factionis antstites. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

miraretur, illi, quos stimuli pungebāt inuidiæ, aiunt eum & fugæ se dedisse, & exercitū amisisse. Theodosius igitur postulat ab illis, qui contradicerēt, ut mittant nuntios, per quos eos multitudinem Barbarorum interfectorum diligenter cognoscant: faciliè namque esse ex spoliis numerum perdiscere. Cui orationi assensus imperator, misit nuntios, qui res gestas explorarent, eique postea referrent.

De illius imperio, & quas res per quietem viderit. CAP. VI.

DVci autem optimo Theodosio interim apud Gratianum commoranti, diuina quædam visio ab ipso omnium rectore deo obiecta est. Videbatur enim videre diuinum Meletium ecclesiæ Antiochenæ præfulem, læuam sibi imperatoriam iniicere, & coronam illi honori conuenientem capiti imponere. Quæ cum noctu secundum quietē vidisset, prima luce cuidam ex familiaribus indicauit. Ille somnium manifestum esse, & nihil obscuri ambiguiue in se complecti dixit. Ac perpauci dies iam intercesserant, cum redierunt nuntii, qui ad res à Theodosio gestas exploratè cognoscendas profecti fuissent, retuleruntque; permulta Barbarorum millia trucidata esse. Itaque; imperator iam pro certo persuasum habens, se non sine summo imperii comodo eum ducem delegisse, imperatorem quoque designauit, & illis imperii partibus, quas Valens rexerat, ei commisisit, ipse in Italiam contendit, Theodosiumque in imperii partes ei traditas dimittit. Qui ut primum imperium obtinuit, ecclesiis præ cæteris rebus diligenter prospicere cœpit, & ut episcopi suæ ditionis Constantinopolim ire maturent, imperat. Nam sola ea imperii pars Ariana labe passim commaculata fuit: pars autem versus occidentem ab ea libera vacuaque permansit. Siquidem Constantinus filius Constantini natu maximus, & Constans minimus natu, paternam fidem integram conseruabant: quinetiam Valentinianus, imperator Occidentis, veram pietatē synceram & incorruptā custodiebat.

Quinam insignes fuerint Arianae factionis antistites. CAP. VII.

Impe-

Imperii verò pars, quæ spectat ad Orientè, ex multorù nequitia hanc erroris labem contraxit. Nam Arius presbyter Alexandria, vrbis Aegypti, istam contra filiù Dei blasphemiam primus omnium in lucem edidit. Deinde Eusebius, Patrophilus, & Aetius Palæstini: Paulinus, & Gregorius, Phœnices: Laodiceæ, Theodotus, & eius successor Georgius: post hos Athanasius, & Narciscus Cilices, semina ab Ario per nequitiam iacta nutriuerunt. Tum Eusebius, & Theognis Bithyni: Menophantus Ephesius, Theodoros Perinthius, Maris Chalcedonius, & alii quidam ex Thracia, sola improbitate nobilitati, diu ista zizaniorum femina & rigarunt, & fouerunt. His malis agricolis subsidio fuit cum nimia Constantii facilitas, tum improba Valentis nequitia. Ob hanc causam solum Theodosius episcopos Constantinopoli in vnum conuenire mandauerat. Qui cum omnes ad centum quinquaginta numero eo aduenissent, vetuit ne quisquã ei indicaret, quis esset magnus ille Meletius. Volebat enim ex visione, quæ ei in somnio apparuisset, illum agnoscere. Vbi autem in palatiù ingressus est, totus episcoporum cœtus, ad magnum Meletium, cæteris omnibus relictis, accurrit: & veluti filius patris amatissimus, diu admodum paterno aspectu frui cupit: eum cū plecti, oculos, labra, pectus, caput, & dexteram, quæ coronam ei imposuerat, osculari cœpit: quinetiam, visionem quæ se ei obtulerat, exponere. Postremò cæteros omnes humanitùs excipere, & vt de rebus propositis consilium ineant, tanquam patres benignè orare.

De coacto Constantinopoli Concilio.

CAPVT VIII.

Eodem tempore Gregorius, qui nouissimè iam ecclesiam Nazianzenam rexerat, Constantinopoli vitam egit: & partim Arianae blasphemiae se fortiter opponendo, partim sancti populi animos aqua doctrinae euangelicæ rigando, partim oues à grege aberrantes cōquirendo, partim deniq; eas ab herba lethali liberando, gregem ex paruo magnū effecit. Hunc cū vidisset diuinus Meletius, & ppositū eorū qui canonē conscripserunt, cōsiderasset (nā quò ambitionis materiam præciderent vetuerūt episcopum de vna sede